

[Ove Jensen]

en vedtagelse af ændringsforslagene vil medføre skattelettelser på flere hundrede kroner til samtlige skatteydere, som har en skattepligtig indkomst, der ligger over de skattefri bundgrænser. Ændringsforslagene forhøjer de almindelige statslige og kommunale skattefri bundgrænser med 4 pct. i stedet for de af ministeren foreslåede 2 pct. For enlige og gifte pensionister anvendes de reguleringsmekanismer, som var indeholdt i loven indtil lovændringen i oktober 1983.

Som det fremgår af tillægsbetænkningen, betyder det, at den skattefri bundgrænse for statsskattens vedkommende bliver på 23.200 kr. Det er 500 kr. mere, end skatteministeren har foreslået. Det er en forhøjelse på 1.000 kr. i alt. Men der er grund til at gøre opmærksom på, at det er en meget beskedne forhøjelse, der her er foreslået. Til sammenligning kan nævnes, at sidste år blev den skattefri bundgrænse for statsskattens vedkommende ved fremskridtspartiets indsats forhøjet med 2.200 kr., altså mere end det dobbelte af det, vi foreslår i år.

Når fremskridtspartiet kun har foreslået denne beskedne forhøjelse, skyldes det, at vi har ønsket at få et flertal til at stemme for disse ændringsforslag, bl.a. hr. Maisted. Principielt ønsker vi en betydelig større forhøjelse af de skattefri bundgrænser.

For kommuneskattens vedkommende medfører ændringsforslagene i forhold til ministerens forslag en forhøjelse på 400 kr., for gifte pensionister 200 kr. og for enlige pensionister 400 kr.; som før nævnt beskedne forhøjelser, men dog et skridt i den rigtige retning.

Nu har regeringspartierne i hvert fald i tillægsbetænkningen taget afstand fra ændringsforslagene, men det er egentlig fantastisk, at den regering, som kom til magten på at kritisere den tidligere socialdemokratiske regering for skatteforhøjelser, nu vil stemme imod ændringsforslag, som er så beskedne, at ikke alene socialdemokratiet, men også socialistisk folkeparti og venstresocialisterne kan stemme for dem. Der er sikkert mange af regeringspartiernes vælgere, der vil undre sig, når de får kendskab til, at deres stemmer nu skal bruges til at gennemføre skatteforhøjelser. Regeringen er med sine skatteforhøjelsesforslag godt på vej til at blive en tro kopi af VKR-regeringen. Regeringen kunne ved at

stemme for de 5 ændringsforslag selv medvirke til, at dette ikke sker.

Lenger (VS):

Ændringsforslagene fra fremskridtspartiet har den konsekvens, at de kommende overenskomster kan indeholde lønstigninger på nominelt 4 pct., før den enkelte lønarbejder kommer til at betale en større del af sin løn i skat. Efter regeringens forslag til udskrivningslov kan overenskomsterne kun indeholde lønstigninger på nominelt 2 pct., før dette sker.

Ændringsforslagene fra fremskridtspartiet betyder også, at hvis det går så slemt med overenskomsterne, som regeringen planlægger, og det vil sige, at lønstigningerne kun bliver på nominelt 2 pct., vil lønarbejderne komme til at betale en mindre andel i skat, i hvert fald hvis indtægterne ikke når op i det højeste skattestræk. Efter regeringens forslag til udskrivningslov vil andelen være uændret ved en nominel lønstigning på 2 pct. Derfor synes vi, at fremskridtspartiets ændringsforslag er meget sympatiske. Vi vil stemme for dem, selv om vi er helt klar over, at de først og fremmest er et led i fighten mellem hr. Maisted og resten af verden. Det afgørende for os er ændringsforslagenes indhold.

Det er også klart, at en vedtagelse af fremskridtspartiets ændringsforslag giver et mindre provenu til staten, men samtidig har ministeren for skatter og afgifter jo redegjort fortræffeligt for, at der er sket en stigning i skatteprovenuet, som regeringen overhovedet ikke har bedt om. Ja, hvis man skulle tage regeringen på ordet, lyder det næsten, som om regeringen allerhelst havde været fri for dette merprovenu og dette øgede skattetryk. Man har ifølge ministeren skønnet forkert hvad angår realrenteskatten og selskabsskatten, og dertil kommer en såkaldt ændret konjunkturbedømmelse, og endelig er der nok et øget lejeværdiprovenu på vej.

Her får regeringen altså en chance for at slippe af med det provenu, som den åbenbart slet ikke har bedt om, ja, som den oven i købet er meget ked af. Chancen gives endda på en ordentlig og god måde. VS foretrækker i hvert fald, at provenuet bruges, som fremskridtspartiet har foreslået, fremfor at mindske provenuet på de enkelte områder, hvor provenuforøgelsen har vist sig.